

Bożena Danielczyk

Polanowice, pow. Inowrocław. Stan. 3 i 4

Informator Archeologiczny : badania 2, 150-151

1968

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Stanowisko badane było już w latach ubiegłych /od 1964 r./ i odkryto tutaj 444 groby grupy oksywskiej kultury wenedzkiej z okresu późnolateńskiego. W toku tegorocznych badań odkrytych zostało 15 grobów ciałopalnych /od 445 do 459/, w tym 4 popielnicowe, 10 jamowych i 1 symboliczny. Trzy groby posiadały pojedyncze stele kamienne obrabiane i gładzone.

Wśród ceramiki wyróżniają się naczyńka jednoucha, z brzuścem w formie odwróconej gruszki, z krótką, swętoną szyjką i wygiętą na zewnątrz facetowaną krawędzią wylewu; garnki jajowate czasami z 2 uchami pod krawędzią oraz typowe kubki o jednym uchu. Zdobnictwo należy do rzadkości, a o ile występuje to w postaci dookólnych linii lub zygzaków. Łącznie odkryto 10 sabytków żelaznych. Są to smukłe fibule z kabłąkiem zgiętym na obu końcach pod kątem ostrym i duże fibule z wygiętym kabłąkiem z górną cięciwą. Odkryte zostały także 3 żelazne taśmowate klamry do pasa z sawiasami z końcami odgiętymi na tą samą stronę.

W związku z trudnościami technicznymi jaki nastęca teren stanowiska badania zostały zakończono.

PODZAMOZE, pow. Kwidzyn

patrz wczesne średniowiecze

POLANOWICE, pow. Inowrocław

Instytut Historii Kultury

Stan. 3 i 4

Materialnej PAN

Badania przeprowadziła mgr Bożena Danielosyk. Finansował IHKM PAN. Osada z okresu późnolateńskiego i wpływów rzymskich.

Prace sondażowe były dalszym etapem realizacji badań nad zmianami w eksploatacji środowiska geograficznego.

Stanowiska znajdują się na łagodnym stoku wyniesienia leżącego nad dawną odnogą Gopła i obejmują łącznie przestrzeń około 700 m długości i około 250 m szerokości. Koncentracja prac na stanowisku 4, na którym materiał ceramiczny z badań powierzchniowych sygnalizował istnienie osadnictwa z okresu późnolatańskiego i wpływów rzymskich pozwoliła uchwycić zasięg osady z okresu późnolatańskiego, oraz wczesnego i środkowego okresu wpływów rzymskich. Warstwa kulturowa tej osady zawierała liczne fragmenty naczyń, kości zwierzęce oraz zabytki /m.i. fibule o konstrukcji środkowo rzymskiej, przęśliki, osetki/. Osada ta rozciągała się od skraju dawnej odnogi Gopła do oddalonych około 200 m /różnica poziomów wynosiła 5 m/ wyższych partii terenu.

Na południe od niej na szczycie wyniesienia odkryto stosunkowo swarcie zabudowaną osadę z małymi jankami obfitującymi w fragmenty naczyń i kości, datowaną na późną fazę okresu wczesno-średniowiecznego.

Również nad dawną odnogą Gopła, około 200 m na północ od stanowiska 4 natrafiono na osadę z późnej epoki brązu i wczesnej epoki żelaza /stan.3/ której warstwę kulturową uchwyciono w dwóch sondażach.

W przyszłym roku planuje się przeprowadzenie dalszych badań na omawianych stanowiskach.

POLANY, pow. Radom

patrz wczesne średniowiecze

SIEMIECHÓW, pow. Łask

patrz okres halstański